

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

22. S. Helenae insula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

Lusitani Cocino Vlyssiponem referebant; eas tam fera corripuit tempestas, vt earum vnam cum sexcentis vectotoribus hauserit; alias diu nautumque vexatas in S. Elenæ tandem dimiserit. Ea est tenuis in vasto circumquaque Oceano insula, milliatum vix trium ambitu, sed nautis carissima, reficiendis nauigantibus, & aquationibus opportunissima, ccelo per amœno, verè perpetuo, ferarum & fructuum locuples, denique leuandis vectorum ærumnis peculiari Dei beneficio parata, cui & hanc reponunt hospitij gratiam, vt nouæ arboris alius sūculum; plantæ alius granum in ea depangat; noua quidam relinquant animalia, quæ illuc omnia læto proutentu sobolescunt. Eam incolebat spontaneus extra mundum exul eremita, qui tamen Dragum piratam Anglium minimè viravit; narrabatque Ruggerio abductum sibi ab eo fideliem socium; de se idem futurum fuisse, nūi subterraneo cauo latuisse; disiectam crucem marmoream, cum sacra ædicula, & glorioſi nimirtum facinoris monumentum, inscripta corticibus arborum, prædonum illius nomina. Hinc autem reuicta de Drago fama mendax quæ illum tota India cantabat per lustratas Sinarum plagas Septentrionem versus, nouum iter circum Tartariam nauibus pandere, perque recens apertam Zemblam, & glacialem Oceanum suæ se Angliæ reddere. Post dierum viginti statu-
men, & celebratam diuino epulo à vectotoribus omnibus Pentecostem, ex S. Helenæ ad Corui insulas feliciter nauigant. Sed illic à nauibus Anglorum, acerrima tridui impugnatione fatigantur vt in altum propulsi inuoluerent media ipsorum acie quæ illuc prædæ inhiabat, institere nihilominus tuto itineri aduersus cœbros tormentorum iactus quoad portum Terzera in insula subirent, vbi grauissimè pereclitati sunt, vento immani iactarum anchorarum rumpente cannabis. Sed nauis tandem exitio qua Ruggerius vehebatur, reliquatum periculum defit; fractis hæc anchoratis quinque funibus, & relictis in fundo quibus firmabatur anchoris, in faxum impacta dissiliit; emersis nautis, & paucis mercibus; eorum pars quæ tradiderat Ruggerio Valignanus ad littus enatauit: inde superstitione nauium vna Ruggerius Vlyssiponem denique tenuit ad decimum tertium Septembbris anno 1589. Illic eum Albertus Austriacus Cardinalis, humanissimè habuit, Madriti vero Theotonius Archiepiscopus Eborense; Bragantiae Dux; Demum ipse Philippus duarum horarum spatio de Sinis audiuit enarrantem, & Valignani consilium de legatione maximè probauit, ad quam suis in urbe Oratoribus mandauit suam Ruggerio operam commodarent. Romæ dies egerat quindecim, cum Sixtus V. è viuis abit; paucis inde diebus Urbanus VII. post etiam Gregorius XIV. & Innocentius huius nominis nonnus, nec erant hæc funerum impeditissima, & breuissima interualla rebus agendis propitia, sed neque ad clauum Ecclesiæ sedentem post Innocentium, Clementem octauum interpellari hac legatione tunc satis probabat Aquauius Societatis Generalis, qui dum aliud affulgeret, secessum Ruggerio suaſit Neapolim ex qua natus erat. Illinc non

^{23.}
Legationis
negotium
euaneſcit.